

ZNÁTE MĚSTO PACOV ?

ATLETICKÝ STADION

Atletický oddíl v Pacově byl založen v roce 1954 při DSO Slavoj Pacov. Členové oddílu pravidelně trénovali na ploše fotbalového hřiště, kde byly pořádány i atletické závody.

V roce 1998 byl v rámci výstavby pacovských sportovišť postaven nový atletický stadion U sv. Anny. Stadion měl škvárovou čtyřproudou běžeckou dráhu dlouhou 333 metrů se šestiproudou rovinkou.

Toto se však změnilo na přelomu roku 2006/07. Na podzim roku 2006 došlo k zahájení výstavby nového sportoviště na stávajícím místě. Stadion byl rozšířen na 400 m dráhu a povrch se proměnil v POLYTAN WS. Po obvodu přibyly dvě dráhy na konečných šest drah.

Zdroj: www.atletikapacov.cz

PAPRSEK

V. ROČNÍK

ZPRAVODAJ PEČOVATELSKÉ SLUŽBY ŘÍJEN 2011

SLAVNÍ ČECHOVÉ

PETR PARLÉŘ

(1332 - 1399)

Architekt, stavitel, kameník, sochař a řezbář Petr Parléř se narodil kolem roku 1332 pravděpodobně ve Švábském Gmündu nebo v Kolíně nad Rýnem. Pocházel z rodiny významných německých stavitelů a sochařů, nejvíce se však proslavil svými pracemi v Čechách, díky kterým je považován za jednoho z největších českých architektů. Byl průkopníkem české gotické architektury, do které uvedl celou řadu nových konstrukčních prvků (např. síťovou klenbu).

Petr Parléř přišel do Prahy na pozvání krále Karla IV. v roce 1356 a po zesnulém Matyášovi z Arrasu pokračoval ve stavbě chrámu Sv. Víta v Praze. Přepracoval původní plány, vystavěl chór katedrály, který překlenul křížovou klenbou, kapli Sv. Václava, sakristii a věž. Dále vystavěl celou řadu staveb, které patří mezi dominanty Prahy: kamenný most před Vltavu (později nazvaný Karlův), Staroměstskou mosteckou věž, kapli Všech Svatých na Pražském hradě (1370 až 1387, po požáru v roce 1541 přestavěna v barokním stylu). Postavil kostel Sv. Bartoloměje v Kolíně a začal se stavbou chrámu Sv. Barbory v Kutné Hoře (1388).

Parléř se proslavil i jako sochař, z jeho huti pocházely portrétní busty na triforiu chrámu Sv. Víta a náhrobky českých panovníků v chórových kaplích chrámu Sv. Víta v Praze. Byl autorem náhrobků Přemysla Otakara I. (1198 až 1230) a Přemysla Otakara II. (1253 až 1278) a bust Karla IV. a Elišky Pomořanské.

Parléř po svém příchodu do Prahy zakoupil dům v dnešní Loretánské ulici, stal se váženým měšťanem a konšelem ve dvou pražských městech – na Hradčanech a ve Starém městě Pražském. Byl vedoucím významné sochařské huti, kterou převzal po Matyáši z Arrasu. Tuto dílnu od roku 1398 vedl jeho syn Jan, který v ní působil až do roku 1406, kdy zemřel. Po něm huť převzal jistý mistr Petrlik, který ji vedl až do roku 1419, kdy v době husitských válek pravděpodobně zanikla. Parléřův druhý syn Václav se po vyučení v otcově huti stal rovněž známým stavitelem – v roce 1397 se stal vedoucím vlastní huti při stavbě Svatoštěpánského dómu ve Vídni.

Parléř zemřel 13. července 1399 v Praze, byl pohřben v chrámu Sv. Víta.

TAJEMNÁ ENERGIE STROMŮ

LÍPA - pomocník při nachlazení

Sladká vůně lipového květu je typickou známkou vrcholícího léta. Čaj z lípy zvyšuje tělesnou teplotu, podporuje pocení a tím snižuje horečku.

Recept: 1 lžičku sušených květů zalijte vroucí vodou a po 10 minutách přecedte. Pijte několikrát denně jeden šálek.

Květy lípy také odbourávají stres - například formou koupele: 100g květů zalijte 1 litrem horké vody a 10 minut louhujte. Potom nalijte do vany s vodou.

JÍROVEC - posiluje žíly

Nejenom ve vyrábění zvířátek s dětmi jsou kaštiny prima, ale prospívají také zdraví dospělých, neboť posilují cévní systém. Obsažený aescin utěsňuje propustné cévy, zmírňuje městnání a ulevuje od pocitů tlaku.

Z kaštanů vyrábíme pro vnitřní užívání pouze tinktury, protože formou čajů mají nepříjemnou a nestravitelnou chuť. Kaštiny používáme čerstvé, nijak je nesušíme.

Recept: Kaštiny oloupejte, rozdrťte a zalijte v poměru 1 : 1 70% alkoholem. Nechte asi týden odpočinout a přecedte. Třikrát denně vypijte sklenici vody s 20 kapkami této tinktury. Neužívejte déle než týden a léčbu občas přerušte. Kaštiny jsou totiž mírně toxické a ovlivňují činnost nadledvinek.

RECEPTÁŘ

HRUŠKOVÝ KOLÁČ

Tentokrát sáhneme do osvědčeného receptáře našich babiček.

Těsto:

1/2 kg mouky (300 g hladké a 200 g polohrubé), 250 ml mléka, špetka soli, 1 kostka droždí, 3 žloutky, 100 g Hery a 50 ml oleje, 1 lžice cukru

Hrušková náplň: 1 kg nahrubo nastrouhaných oloupaných hrušek, citrónová šťáva, mletá skořice a hřebíček, cukr podle chuti, 5 cl rumu

Drobenka: 150 g hladké nebo polohrubé mouky, 100 g másla nebo Hery, 100g cukru.

Postup:

V širším kastrolu dusíme spolu s citrónovou šťávou nahrubo nastrouhané hrušky, do kterých jsme přidali též mletou skořici a mletý (nebo i celý, ten ale musíme pak vyndat) hřebíček, můžeme přidat podle chuti cukr a za častého promíchávání chvíli dusíme (asi 10-15 minut). Pustí-li si hrušky dostatek šťávy, nepřidáváme žádnou vodu. Pak odstavíme a vmícháme rum.

Kynuté těsto si připravíme z prosáté mouky, špetky soli, žloutků, vlažného tuku (Heru dáme jen rozpustit a přidáme olej) a nakonec kvásku. Vypracujeme hladké vláčné těsto, to pak roztáhneme na vymazaný a moukou vysypaný plech. Na těsto pak rozprostřeme hruškovou náplň, posypeme drobenkou (ručně zpracujeme všechny ingredience) a dáme péct do vyhřáté trouby na 200°, asi 15 min. pečeme při této teplotě a poté snížíme na 160° a pečeme podle potřeby ještě asi 10 minut. Chceme-li mít hruškový koláč s drobenkou obzvlášť voňavý, můžeme jej chvílku po vytažení z trouby pokapat rozehřátým máslem, do kterého jsme přidali ještě "kapku" rumu. Hruškovou náplň můžeme ještě vylepšit, když během dušení do ní přidáme 2 - 3 lžice povidel.

KALENDÁŘ - ŘÍJEN

- 1. 10. Mezinárodní den seniorů
- 4. 10. Mezinárodní den ochrany zvířat
- 7. 10. Panna Maria Růžencová
- 10. 10. Světový den duševního zdraví
- 28. 10. Den vzniku samostatného československého státu
- Státní svátek

Říjen je desátým měsícem roku podle Gregoriánského kalendáře a má 31 dní. Jeho české jméno je odvozeno od jelení říje. V tomto měsíci pokračuje ve střední Evropě podzimní sklizeň a v českých zemích se tradičně slaví posvícení.

BARVY PODZIMNÍ

Listy stromů a keřů se oblékají do veselých barev, jiné stromy se svlíkají dohoda. Obrslunečnice jsou pokácené a semínka z nich schovaná pro ptáčky. Zahrádku zdobí už jen listopadky, kany, jiřiny a záhon petrželky. Muškáty ještě dokvétají.

V loňském roce tuto dobu se už topilo, letos to vypadá že ještě nějakou dobu se z komínů kouřit nebude.

Zdroj: www.sedesatka.cz

Podzimní rovnodennost nastala letos v pátek 23. září v 10:04 středoevropského času. Noci se budou až do zimního slunovratu stále prodlužovat a dny naopak krátit. Letní čas Evropa opustí v neděli 30. října.

CVIČTE SI SVŮJ MOZEK

PROFESE A JEJICH CHARAKTERISTICKÉ PŘEDMĚTY

Přiřadte k sobě profese a prvky typické pro tato povolání.

1. PROGRAMÁTOR	A. MALTA
2. DIRIGENT	B. ZVÍŘATA
3. KUCHAŘ	C. LETADLO
4. SOUDCE	D. STŘECHA
5. ZEDNÍK	E. RAZÍTKO
6. PILOT	F. ODPADKY
7. KADEŘNÍK	G. POČÍTAČ
8. PRODAVAČKA	H. RAKETA
9. ÚŘEDNÍK	I. TAKTOVKA
10. ZAHRADNÍK	J. ŠICÍ STROJ
11. UČITELKA	K. VAŘEČKA
12. STROJVŮDCE	L. TALÁR
13. UKLÍZEČKA	M. LOŽ
14. ŘEZNÍK	N. KATEDRA
15. ŠVADLENA	O. NOVINY
16. VETERINÁŘ	P. NŮŽKY
17. POKRÝVAČ	Q. POKLADNA
18. NÁMOŘNÍK	R. MOTYČKA
19. TRAFIKANT	S. HADR
20. POPELÁŘ	T. VLAK
21. TENISTA	U. MASO

HUMOR LÉČÍ

Ptá se profesor studentů právnické fakulty: Co myslíte, má manžel právo otevírat korespondenci své manželky?
Právo má, zní odpověď, ale nemá na to dost odvahy.

Abiturientský večírek po patnácti letech.

A jak se máte vy, Novák? ptá se bývalý třídní profesor.

Novák pyšně odpoví: Výborně, mám milou ženu a s ní už osm dětí.

Takový jste býval vždycky, pokyvuje profesor hlavou, pilný, ale nepozorný...

AKTUÁLNĚ

**ZVEME VÁS NA DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
FARNÍ CHARITY PACOV**

V PÁTEK 14. 10. 2011

OD 14 DO 17 HODIN

PROGRAM: SETKÁNÍ SE STAROSTOU, ŽIVÁ HUDBA,
POHOŠTĚNÍ

! ZMĚNA ČASU !

ZMĚNA LETNÍHO ČASU NA ZIMNÍ :

NEDĚLE 30. ŘÍJEN

3:00 → 2:00

MUŽI 28. ŘÍJNA je skupina pěti

československých politiků – Alois Rašín, Antonín Švehla, František Soukup, Jiří Stříbrný, Vavro Šrobár – kteří 28. října v Praze jménem Národního výboru vyhlásili samostatný čs. stát a vydali „první zákon“ o jeho zřízení.

PROHLÁŠENÍ ČSL. STÁTU

Lide československý!

Tvůj odvěký sen se stal skutkem.

Stát československý vstoupil dnešním dnem v řadu samostatných kulturních států světa.

Národní výbor, nadaný důvěrou veškerého lidu československého, přejal jako oprávněný a zodpovědný činitel do svých rukou správu Tvého státu.

Lide československý!

Vše, co podnikáš, podnikáš jako nový svobodný člen velké rodiny samostatných svobodných národů . Novým činitelem v této chvíli zahajují se nové a bohaté a slavné dějiny Tvé. Nezklameš očekávání celého kulturního světa, který s žehnáním na rtech vzpomíná Tvých slavných dějin, jež vyvrcholily v nesmrtelných výkonech československých legií na západních bojištích a v Sibiři.

Celý svět sleduje Tvůj krok do nového života, Tvůj vstup do země zaslíbené.

Zachováš štít čistý, jako jej zachovalo Tvé národní vojsko – československé legie.

Nezapomínej národní kázeň a buď si stále vědom, že jsi občanem nového státu nejen se všemi právy, nýbrž i povinnostmi. Na počátku velkého díla ukládá Ti Národní výbor, ode dneška Tvá vláda, aby Tvé chování a Tvá radost byly důstojné velké už od chvíle nynější.

Naši osvoboditelé Masaryk a Wilson nesmí být zklamáni ve svém přesvědčení , že dobyli svobodu národu, který dovede sám sobě vládnout.

Ni jediným rušivým činem nesmí býti zkaleny velké okamžiky, ni jediný z Vás nesmí se dopustiti ničeho, co by mohlo vrhnout stín na čisté jméno národa,, každý z Vás musí bezvýhradně šetřit všeho, co jiným je svato.

Svobody osobní a majetku soukromého nesmí býti dotčeno. Dbejte bezvýhradně rozkazů Národního výboru!

V Praze, 28. října 1918

Zdroj: Wikipedie

DŮCHODOVÁ REFORMA ?

Počet seniorů, kteří budou odkázáni na pomoc druhé osoby, se má do patnácti let zvýšit o zhruba 71 procent.

Spolu s tím vzrostou i náklady na péči o ně. Zatímco letos jejich počet dosáhne 164. 447, v roce 2025 jich bude už 282. 633.

Dalším varováním je, že rapidně stoupne také množství lidí, kteří pobírají kvůli zdravotnímu stavu příspěvek na péči, a to o více než 123. 000 na 425. 149.

Vláda bude vydávat příští rok na důchody skoro o 19 miliard víc než letos. Podle starého zákona bude muset nová vláda ještě zvýšit důchody o 390 Kč. Víc než 2,8 milionů českých důchodců se bude muset připravit na to, že už jim od roku 2012 neporostou peníze tak rychle jako v minulých letech. Vláda chce totiž od roku 2012 zvyšovat důchody jen podle růstu cen. Dnes se přitom do pravidelného růstu penzí počítá kromě růstu cen ještě třetina růstu reálných platů. Průměrný měsíční důchod tak bude od roku 2012 růst o 150 až 170 korun pomaleji než dnes.

Jen pro představu: Vláda musí příští rok podle současného zákona zvýšit průměrný měsíční důchod o 390 Kč měsíčně, protože musí respektovat inflaci i růst reálných mezd za poslední dva roky.

Pokud by se ale mohla zvýšit peníze podle plánu pro rok 2012, mohla by zvýšit důchody jen o 233 korun. Díky ušetřeným 157 korunám za průměrného důchodce by rozpočet ušetřil 5, 5 miliardy korun.

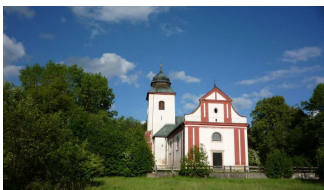
Důvod pro nižší růst důchodů je jednoduchý. Výdaje na peníze rostou tak rychle, že příští rok vydá vláda na důchody skoro o 19 miliard víc než letos. Státní výdaje na peníze tak dosáhnou 365 miliard korun. A ministerstvo práce se snaží tento nárůst alespoň přibrzdit.

Zdroj: www.ceskyduchodce

PŘÍBĚHY ČTENÁŘŮ

KOKOSKY

Můj tatínek pocházel ze Zahrádky u Ledče nad Sázavou. Po svatbě se sice přestěhoval do Prahy, ale na svou rodnou chaloupku nikdy nezapomněl a často se tam vracel. Nikdy nezapomenu, jak jsme se vždycky s bráškou těšili na návštěvu Zahrádky, kde jsme měli řadu příbuzných a kamarádů. Teta Mařenka a s ní celá její početná rodina byla velmi hodná a pohostinná, a tak jsme u ní trávili většinu prázdnin a naši rodiče i dovolených. Dokonce jsme si vedle tetiny chaloupky postavili i naši vlastní. Škoda, že celá vesnice byla zatopena přehradou na Želivce, a my i všichni starousedlíci a rodáci jsme tak ztratili jednu z nejkouzelnějších vesnic Vysočiny. Zůstaly nám jenom vzpomínky a o ty už nás nikdo nepřipraví.

Často vzpomínám, co všechno jsme na naší chalupě zažili, a vyprávím to doma manželovi a synovi, kteří viděli ze Zahrádky jen nádherný kostel (na fotografii), který jediný z celé vesnice zůstal našťěstí zachován. Všechno ostatní bylo srovnáno se zemí. Kolik takových vesnic bylo! Věřme, že to snad bylo nutné, ale koho se to přímo týká, bude to stále vnímat jako veliké přikopání. Cesta pokroku je prostě nezadržitelná, tak to vždycky bude a my to těžko změním. Jsem ráda, že mi nakonec osud zavál zpět do jižních Čech a nastěhovali jsme se s mým mužem a synem do chaloupky ve Vintířově, kde vyrůstala moje maminka, a podařilo se nám ji opravit a zasadit tak sem zpět naše rodinné kořeny.

Pokaždé, když k nám přijede maminka z Prahy na návštěvu, zabrousí naše vzpomínky i na Zahrádku. Kolikrát se i všichni hodně zasmějeme. Zrovna minulý víkend jsme zasedli po svátečním obědě ke kávě a něčemu sladkému na zub, když maminka připomněla její slavné „kokosky“. A tak jsme se dali do vyprávění a vzpomínání. Tenkrát, kdy jsme trávili s bráchou a rodiči prázdniny na chaloupce v Zahrádce, ještě nebyly žádné supermarkety dokonce ani samoobsluhy. Pro všechno se chodilo do malých obchůdků, většinou pojmenovaných po původních majitelích. Tak bylo v Zahrádce řeznictví u Váni, pekařství u Myslíků, hospoda u Lhotků, mlékárna u Slavětínských atd. atd. Pro mouku, rýži, cukr, sušenky se odjakživa chodívalo k Rokosům.

Jednou, takhle po obědě, jsme dostali chuť na něco sladkého. Jak se říká: honila nás mlsná. Původní nápad, že dojdeme do cukrárny pro oblíbené věnečky, byl všemi zamítnut pro opakovaně velkou časovou a materiální ztrátu. Cukrárnu totiž vlastnila paní Horká, a ta bydlela daleko, až dole u řeky a hlavně měla dva veliké psy, u kterých jsme se s bráškou vždycky dlouho zdrželi při hlazení a mazlení, případně při rozdělávání částí dortíků, které na nás pejsci vymámili a my pak přinesli domů starou belu. Mamka do cukrárny nechodila, protože se psů bála a taťka by tam nešel, protože on vlastně ani nic nechce a vůbec - dojděte si tam sami. A tak po krátké poradě maminka rozhodla, že dojde k Rokosům a koupí tam kokosky - sušenky, které nám všem vždycky moc chutnaly a na které jsme se pokaždé těšili. Maminka šla nakoupit sama, potřebovala ještě doplnit něco do špajzu a chtěla na to mít klid. My jsme dostali za úkol uklidit v kuchyni, umýt nádobí a připravit pro rodiče káfičko a pro mě a brášku kakalíčko, aby bylo čím kokosky zapíjet.

Vyhlížíme nedočkavě, kdy už se konečně mamka s nákupem vrátí, kuchyň pečlivě uklizenou, horké nápoje připravené a mísu na kokosky nachystanou uprostřed stolu. A už ji vidíme! Letíme jí s bráškou Kájou naproti, bereme tašky s nákupy a sypeme si to do kuchyně. Taška je plná různých pytlíků, tenkrát se všechno prodávalo na váhu, nic nebylo předem zabalené. A tak měla mouka, rýže, čočka nebo cukroví stejný obal, obsah se poznal jen podle tvaru, šustění nebo vůně.

Maminka ukládá všechno pečlivě do špajzu, pytlík po pytlíku a už drží v ruce ten, kterého se nemůžeme dočkat - s kokoskami. Hrneme se honem ke stolu, každý na svou židli, ke svému hrnečku. Už se pytlík otevírá a dlouho očekávaný obsah se sype do mísy. Nějak divně to rachotí a my zůstáváme vyzkoprněle zírat. Do mísy se místo kokosek sype kostkový cukr! Jak to mohli takhle splést?!? Co se stalo?!?

Vysvětlení bylo snadné: kostkovému cukru se tehdy říkalo „kostky“. A maminka chtěla půl kila *kokosek*. No prostě si mysleli, že kokaťka chce půl kila *kostek*. Kostkový cukr jsme tenkrát ke káfičku nejedli, našlo se něco jiného, ale od té doby neopomněl náš tatínek maminku pokaždé poškádlit, když šla do krámu: „Nezapomeň hlavně na ty kokokosky, maminko!“ Ale nemyslel to zle, vždycky se tomu spolu zasmáli a my děti věděly, že to tak bude pořad, protože se mají rádi a je nám všem spolu dobře.

